

Handleplan – Fællesskaber på KUNF

Med baggrund i elev-evaluering (elev trivselsundersøgelse) fra **november 2024**.

14 elever har besvaret undersøgelsen og det har været muligt for eleven at undlade at bevare et spørgsmål. Den fælles indsats er vedtaget ved et fælles ALLE-møde den 4.11.24.

Ved mødet, blev det bemærket, at der i trivselsundersøgelsen tegner sig et klart billede af, at eleverne er glade for og trygge ved deres undervisere samt er glade for at være i skole/frikvartererne.

Som en fælles indsats ønsker vi at sætte fokus på elevernes **fællesskaber** herunder:

- Venskaber
- Hvordan er en god ven?
-

Samt en fælles indsats om at samtale med eleverne om **hvorfor eleverne går i skole på KUNF**.

- Hvad er fordelene for eleven ved at gå her / hvad kan vi hjælpe dem med

Handleplan

Hvad (Hvad er det vi gerne vil opnå?)	At eleverne er bevidste om, hvordan de selv har indflydelse på de fællesskaber de indgår i
Hvorfor (Hvorfor vil vi gerne opnå det?)	<p>Fordi vi er bevidste om, at det øger den enkeltes trivsel og livskvalitet, at kunne indgå i gode fællesskaber.</p> <p>Fordi enkeltindivider og fællesskaber er så tæt forbundne, at de ikke eksisterer uden hinanden. For et fællesskab består af individer, og individer bliver skabt i mødet med andre.</p> <p>Det enkelte individ består altså både af det, vi selv skaber og af det, andre eller samfundet skaber for os. Så vores eksistens hviler ikke kun på os selv, men også på andre.</p> <p>Fællesskaber gør, at vi har nogen at spejle os i, derfor er valget af hvilke fællesskaber vi deltager i vigtigt for vores trivsel.</p>
Hvordan (Hvordan vil vi arbejde for at opnå målet?)	<p>Allerførst skal der arbejdes med mobiliseringen – at føle sig inviteret til et udviklingsarbejde.</p> <p>Mobilisering handler om at invitere, så eleven får lyst at deltage Eleven har brug for at vide, at de bliver hørt, og at nogen gerne vil hjælpe dem. Vi kan ikke skabe forandringer, hvis den unge ikke selv kan se formål og mening med det. Derfor er inddragelse og mobilisering vigtig.</p>

Når eleven først siger ja til at være med, har de faktisk meget på hjertet – har drømme og mål, uanset hvor håbløs situationen måtte se ud. Undervisers opgave er at få eleven til at få øje på de ting, som faktisk fungerer godt. At gøre det meningsfuldt for eleven at deltage – og evt også ved at honorere deltagelse.

At signalere tilgængelighed for eleven og vilje til at tilpasse både ramme og proces for at gøre det muligt for eleven at deltage i arbejdet med at se egen rolle i fællesskaber.

Arbejde bevidst og systematisk med at skabe plads til elevens oplevelse af at have mulighed for både deltagelse og indflydelse.

Det kræver facilitering, hvis det skal lykkes at skabe plads til deltagelse og indflydelse for de elever, der ikke har oplevelsen af at blive lyttet til.

Undervisning i, hvordan fællesskaber former os som mennesker, samtidig med at vi selv er med til at forme fællesskaberne.

Eleverne skal efterfølgende selv kunne redegøre for, hvad et fællesskab er. Være bevidste om hvordan formelle og uformelle regler spiller en rolle for, hvordan man kan deltage i fællesskaber.

Kunne reflektere over egne fællesskaber og mulighederne for at skabe forandring i et fællesskab

Viden om og kunne skelne mellem formelle og uformelle regler.

Formelle regler er lovgivningen.

Uformelle regler handler om, hvordan man forventes at opføre sig i et bestemt fællesskab, og hvilke normer og skikke man er underlagt. Hvis man fx vil være del af et håndboldfællesskab, kan forventningen være, at man skal interessere sig for at spille håndbold. Hvis man ikke gør det, kan det være svært at blive en del af fællesskabet. Eller at blive en del af en vennegruppe, som har en helt anden humor og måde at tale sammen på, end man er vant til. Der er også nogle forventninger til, hvordan man bør opføre sig, på baggrund af måden, man ser ud på. Der er fx forskellige forventninger til mennesker af forskellige køn eller mennesker, der er tykke/tynde eller mørke/lyse i huden.

Dialog – samtale på tværs af perspektiver/oplevelser af situationer

Der er også brug for faciliterede samtaler, hvor alle parter kommer til orde, og hvor der bliver talt åbent og nysgerrigt om udfordringer, fælleshed, uenigheder og forskelle i perspektiver.

Det at skabe viden på baggrund af sine egne og andres oplevelser/erfaringer kan ikke stå alene. Hvis viden skal blive til handling, er der brug for at gå i dialog med andre aktører og andre vidensformer. Den dialog kan være udfordrende.

Dialog finder sted, når to eller flere mennesker engagerer sig i at lytte og tale på måder, så begges perspektiver udvides, og der skabes rum for nye fælles forståelser. Jo større forskel der er på perspektiverne til at starte med, des mere kan det kræve at skabe et dialogisk rum.

Dialog kan være begyndelsen til at skabe forandring.

	Indflydelse på forandring kan ske ved at støtte eleven: ved fx. at understøtte, at eleven finder løsninger, de selv kan sætte handling bag (selvorganisering).
Hvem (Hvem har ansvaret for hvad?)	Underviseren har ansvaret for at inddrage læring om fællesskaber, venskaber, hvordan er en god ven i undervisningen. Underviser har ansvaret for at alle elever bliver vant til at blive hørt og taget alvorligt.
Hvornår (Hvornår gør vi det, hvornår går vi i gang og hvilke dage osv.?)	Vi har for øje, altid at tilrettelægge og skabe situationer hvor elever øver sig på fællesskaber og hvordan de selv bidrager til fællesskabet. Det gør vi ved at: Inddrage etik, normaer formelle og uformelle regler i fællesundervisningen på ugens faste to temadage fx i fællesundervisningen i kristendom. Det samme gør sig gældende, når vi hver uge har fælles idrætsundervisning med eleverne. Når eleverne er i fællesskab rundt om bordet ved fælles spise-situationer. Fælles ture ud af huset. Samtaler 1:1 mellem kontaktvoksen og elever foregår hver uge.
Status (Hvilke tegn viser os, at vi er godt i gang?)	<ul style="list-style-type: none"> - At flere og flere elever ønsker at være fælles i undervisningen - At flere elever aktivt beder voksne om hjælp, når venskabet er under pres. - At eleverne hurtigere kan støttes til at "komme på den anden side" af konflikter. - At eleverne selv tager initiativ til at mødes udenfor skoletiden.
I mål (Hvordan ser det ud?)	At alle eleverne udvikler og bevarer venskaber i skolen. At alle elever oplever sig som en del af et fællesskab med andre elever på skolen.

Hvorfor går eleverne på KUNF

Hvad (Hvad er det vi gerne vil opnå?)	At eleverne er bevidste om, hvorfor de går i skole på KUNF og hvad det er, vi kan hjælpe dem med.
Hvorfor (Hvorfor vil vi gerne opnå det?)	At eleverne bliver bevidste om egne muligheder ved at blive tilbudt specialundervisning på KUNF.
Hvordan	Ved at facilitere samtaler mellem elev og tryghedsvoksen på skolen (kontaktlærer), hvor tryghedsvoksen har undersøgt visiterings-

(Hvordan vil vi arbejde for at opnå målet?)	<p>/anbringelsesgrundlaget – så det kan formidles videre til eleven i et trygt én til én rum.</p> <p>Der skal i samtalen lægges vægt på, hvad de kan opnå ved at gå på KUNF, og hvad det er vi, sammen med eleven selv, skal arbejde på at udvikle.</p> <p>Denne samtale skal, som udgangspunkt foregå i starten af hvert skoleår og umiddelbart efter opstart af nye elever.</p>
Hvem (Hvem har ansvaret for hvad?)	Underviseren har ansvaret for at planlægge, gennemføre og evaluere elevernes undervisning.
Hvornår (Hvornår gør vi det, hvornår går vi i gang og hvilke dage osv.?)	<p>Der er hver uge samtaler mellem eleven og kontaktlæreren.</p> <p>Det er en uformel samtale som kontinuerligt foregår mellem elev og kontaktvoksen.</p> <p>Vi vil dokumentere at samtalen om hvad KUNF kan hjælpe eleven /den unge med har fundet sted, ved at referere den unges oplevelse og håb i elevplanen jf planlagte opdateringer af elevplanen.</p>
Status (Hvilke tegn viser os, at vi er godt i gang?)	<p>At eleverne i samtaler selv nævner hvorfor de er her på KUNF og hvad det er vi skal hjælpe dem med.</p> <p>At eleverne selv beder om hjælp fra de voksne</p>
I mål (Hvordan ser det ud?)	At den enkelte elev er mindre usikker på forhold omkring eget liv og bevidst om, at det er en hjælp for dem at gå i skole på KUNF.

Revideret af LL maj 2025

BILAG

Bilag 1 baggrundsviden

Kilde: <https://psykologeridanmark.dk/emner/boern-og-familie/page/2/>

The Still Face Experiment

- Den amerikanske udviklingspsykolog Edward Tronick lavede the Still Face Experiment med børn, som helt ned til 3-4 måneders alderen reagerede kraftigt, hvis deres primære omsorgsperson, her moderen, ikke reagerede på deres tilstedeværelse og signaler.
- Resultaterne gjorde det tydeligt, at barnets nervesystem bliver påvirket, hvis barnet ikke bliver mødt, men i stedet ignoreret. Der opstår en opspænding, som kan sammenlignes med det, der kan påvises ved stress. Det gælder også hos voksne.
- Drager vi en parallel fra studiet til nutidens Danmark, responderer vi oftere og oftere med et såkaldt 'still face', eksempelvis til møder og i samtaler, fordi vi kigger på vores telefon eller tablet.

Fællesskaber er ikke entydigt positive

Men det er ikke ligegyldigt, hvilke typer af social kontakt eller fællesskaber man indgår i. Fællesskabet skal rumme mulighed for spejling og følelsesmæssig tilknytning for, at den positive effekt kan opstå. Den mere overfladiske og flygtige kontakt giver ikke det samme som det nærværende møde og den følelsesmæssige relation.

Her bliver tidsfaktoren væsentlig. Relationer og fællesskaber kræver, at man investerer i dem. Mange af os oplever tilsyneladende at have så lidt tid, at vi hele tiden overvejer, om det nu er værd at investere i denne relation.

Der er en tendens til, at vi undgår at tage konflikter med hinanden, fordi vi oplever at have begrænset tid i hverdagen. "Når vi nu endelig har tid sammen, skal det være hyggeligt", kan tanken være. Eller blot, at vi ikke har tid nok til at tage hul på en konflikt og lande den igen, og derfor ender med at undgå den.

Men netop når en relation har et sammenbrud, bliver vi klogere på hinanden og os selv. Der kan ske en fælles ny forståelse ved, at vores værdier og meninger bliver delt, udfordret og måske ændret sammen med den anden. Hvis vi ikke tør at tage konflikterne, risikerer vi langsomt at miste kontakten til hinanden. Dermed risikerer vi også at miste evnen til sætte os i den andens sted.